

Academische openingsrede 2014-2015 (23-09-2014)

P. De Knop

Rector

Mijnheer de vicepremier A. De Croo,
Ministers van Staat De Croo en Claes,
Europees Commissaris K. De Gucht,
Mevrouw de minister, H. Crevits,
Heren ministers Gatz, Smet, Vanhengel,
Staatssecretaris Debaets,
Ambassadeurs,
Dames & heren Senatoren, Parlementsleden, Burgemeesters, Schepenen,
Mevrouw de voorzitter van de VGC,
Ererectoren Witte, De Schutter, Loccufier & Van Camp,
Rector De Paepe (UGent), Viviers (ULB), Pouillet (Namur),
Heren algemeen directeurs van de hogescholen,
Heren Voorzitters Van Gelder, Delchambre, De Jonghe, Gennez, Voorhamme,
Stessens,
Heren kabinetschefs,
Secretaris Generaal FWO & VLIR, VLOHRA, VLUHR,
Administrateur Generaal Bloso,
Afgevaardigd Bestuurder GO!
Heren Regeringscommissarissen,
Excellenties,
Waarde collega's,
Dames en Heren,
Ladies and Gentlemen,
Dear students,
Beste studenten,
A special welcome to Steven Weisman – USA – group of 1970,

Als rector afkomstig uit de bewegingswetenschappen, weet ik als geen ander dat minder eten en meer bewegen de basis vormen van een gezonde levensstijl, van een efficiënt dieet.

Maar je moet natuurlijk wel voldoende eten om te kunnen bewegen.

Anders ben je immers niet aan het diëten.

Dan ben je jezelf aan het uithongeren.

Mevrouw de minister,

ik waardeer enorm dat u hier vandaag aanwezig bent,

ik heb u reeds veel moed en volharding toegewenst.

Want het departement onderwijs aansturen is voorwaar een aartsmoeilijke opdracht!

Gelukkig heeft ook u een uitstekende fysieke conditie.

Ik dank u tevens voor de helderheid waarmee u zonet uw plannen uit de doeken heeft gedaan. En ik dank u eveneens voor het feit dat u het onderwijsbudget met succes heeft verdedigd, dat u uitvoerig naar ons heeft geluisterd en ja zelfs de besparingen nog heeft weten bij te sturen...

Maar, mevrouw de minister, ik veroorloof mij ook om u goede raad mee te geven voor u en uw minister-president. Ik weet immers dat ik tegen u onverbloemd mijn visie mag uitspreken.

Ik weet dat u persoonlijk niet de intentie heeft om ons uit te hongeren. En dat geldt wellicht ook voor uw collega Muyters, die als minister van Innovatie het mes zet in onderzoek.

En ja, ook wij begrijpen dat iedereen moet besparen.

Alhoewel ik zelf van oordeel ben dat men juist in onderwijs en onderzoek zou moeten investeren en daar dus juist niet op zou mogen besparen.

En dit zeker niet in Vlaanderen waar we kunnen prat gaan op excellent onderzoek en goed onderwijs.

Het Vlaams regeerakkoord herhaalt trouwens de doelstelling van Vlaanderen in Actie, kortweg VIA genoemd, nl.,

in 2020 behoren tot de top 5 regio's in Europa.

Indien we deze KPI, deze heel ambitieuze doelstelling willen bereiken,

dan is het investeren geblazen in Onderwijs & Onderzoek,

investeren en niet besparen,

zo niet zal VIA staan voor Vlaanderen in Afbouw, eerder dan voor Vlaanderen in

Actie. Van achter dit spreekgestoelte wil ik u formeel bevestigen : dat de VUB en

dat alle Vlaamse universiteiten u en de minister-president bij het realiseren van deze doelstelling willen ondersteunen. Op ons kan u rekenen ...

Om het met de leuze van de VUB te zeggen "Scientia vincere tenebras", de wetenschap zal de duisternis overwinnen. Dit kan trouwens nog van pas komen in periodes van stroomonderbreking ...

Maar, dames en heren, de nieuwe Vlaamse Regering heeft ervoor gekozen om toch alle sectoren te laten besparen;

het hoger onderwijs dus ook ... Alhoewel, eerlijkheid gebiedt me te bevestigen dat dit in onderwijs in mindere mate geldt dan in andere sectoren.

De totale onderwijsbegroting bedroeg vorig jaar ca. 38 % van de Vlaamse begroting.

Onderwijs moet "slechts" 19 % van de besparingen dragen.

In dit opzicht heeft deze nieuwe Vlaamse Regering dus een bewuste keuze gemaakt. De vraag is echter of deze verminderde besparing voldoende is om onze innovatiekracht te vrijwaren ?

Daarenboven is datgene waar wij als VUB en alle andere universiteiten mee worden geconfronteerd, geen normale besparingsoperatie meer.

Een normale besparingsoperatie hebben we de voorbije jaren al gehad.

Met minder middelen,

met meer efficiëntie

en met een doorgedreven rationalisatie.

VOOR de verkiezingen zaten de universiteiten en hogescholen al stilaan op hun tandvlees.

Het Vlaamse hoger onderwijs – verenigd in VLIR en VLHORA en goed voor 225.000 studenten – vroeg in zijn Memorandum dat de nieuwe Vlaamse regering de besparingen van de afgelopen vijf jaar zou terugdraaien.

Door het geld dat voor ons bestemd was maar deels te indexeren, hadden de universiteiten en de hogescholen immers 120 miljoen euro minder gekregen dan wettelijk voorzien.

120 miljoen minder, wat de kwaliteit van het onderwijs dreigt aan te tasten.

Er zijn immers grenzen aan de draagkracht van het personeel.

Dus de universiteiten en de hogescholen vroegen voor de verkiezingen dringend om meer middelen.

Het water stond ons toen al aan de lippen !

En dat terwijl we een sleutelpositie vervullen in een snel veranderende samenleving.

Wij leveren immers de grondstof die onze hoogtechnologische maatschappij en onze kenniseconomie doet draaien. Met de productie van chocolade en bier alleen gaan we het immers niet redden ...!!!

Een terechte vraag naar een billijke financiering dus.

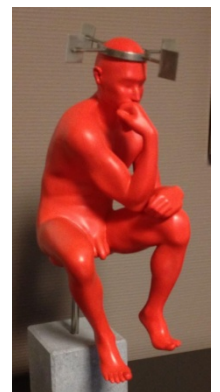
Dames en heren,

In plaats van méér te krijgen, moeten we het in 2015 met maar liefst 56 miljoen euro minder stellen, opklimmend tot 90 mio in 2019.

We waren al half uitgekleeft en nu staan we helemaal in ons blootje.

[wijzend naar de kleine denkers op het podium]

De naakte denker mag dan al een symbool zijn van onze universiteit, maar dit gaat te ver, veel te ver. De tabel Algoed (i.e. de besparingstabel deel uitmakend van het Vlaams regeerakkoord) is stilaan in Vlaanderen even bekend aan het worden als de tabel van Mendeljev ?!

En ik herhaal: wij begrijpen ten volle dat de Vlaamse regering moet besparen.

Wij waarderen dat het onderwijs meer gespaard bleef dan andere sectoren.

Maar wij betreuren dat de regering niet meer structurele maatregelen heeft genomen om bewuste, strategische investeringen toch te kunnen blijven doen.

Want onderwijs en onderzoek zijn nu eenmaal de bouwstenen van onze innovatie.

Vlaanderen bevindt zich trouwens aan de wetenschappelijke wereldtop samen met Zweden, Denemarken, Nederland en het Verenigd Koninkrijk.

Maar zoals wat niet is, nog kan komen, zo kan wat wel is, snel weer verdwijnen.

Daarom veroorloof ik mij deze oproep aan de Vlaamse Regering : "zie de universiteiten als een USP voor Vlaanderen". Voormalig minister-president Kris Peeters richtte terecht de Academische Diplomatie in. Buitenlandse studenten zijn voor Vlaanderen een nog onvoldoende aangeboorde bron van inkomsten. Zo

telt Frankrijk momenteel 40.000 Chinese studenten, Vlaanderen slechts 2.000. Hier ligt dus nog heel wat te winnen ...!!!
Maar dan moeten we absoluut meer flexibiliteit aan de dag gaan leggen op het terrein van de onderwijstaal.

Maar collega's, het is te eenvoudig om alleen maar de Vlaamse Regering met de vinger te wijzen.

Wijzelf, de universiteiten, hebben ook een grote verantwoordelijkheid in dit debat. Wij moeten mee helpen bepalen wat essentieel is om de toekomst van onze jeugd, van onze kennismaatschappij en van ons land veilig te stellen.

We willen ons er dus zeker niet van af maken door louter tegen besparingen op onderwijs en op onderzoek te zijn en verder niets in de plaats te stellen.

Maar dit alles vergt grondig voorafgaandelijk onderzoek en overleg.

Dit vergt tijd, tijd die we jammer genoeg niet hebben.

De discussie over verhoogde inschrijvingsgelden is immers jammer genoeg veel te laat gestart en dan nog als compensatie voor de besparingen. Dit is niet goed ...

En nu dus is het dus plots alle hens aan dek.

Dames en heren,

Het zou onbegrijpelijk zijn mocht men banken in nood maximaal ondersteunen en de universiteiten laten verschrallen.

Dat zou niet alleen onbegrijpelijk zijn, maar ook onaanvaardbaar.

België heeft zowat de hoogste belastingdruk ter wereld.

Het is dan ook volstrekt logisch dat de financiële drempel om te studeren erg laag ligt.

En ja, in andere landen zoals in Nederland hebben ze weliswaar hogere inschrijvingsgelden, maar ook een veel uitgebreider systeem van studiebeurzen.

Daarom is het nodig dat de overheid nu eens duidelijk zegt wat ze precies verwacht:

wil ze een verdere democratisering van het hoger onderwijs

of wil ze een selectie aan de poort en dus een hoger onderwijs voor een bepaalde elite?

Trouwens België heeft, door de ratificatie van het Verdrag betreffende de economische, sociale en culturele rechten, gesloten te New York op 19/12/1966,

een gelijke toegang voor het hoger onderwijs onderschreven voor eenieder op basis van bekwaamheid.

Het invoeren van een hoger inschrijvingsgeld zal dus dienen te worden afgewogen tegen dit verdrag...

Een andere maatregel die geregeld opduikt in de besparingsdiscussie is de toegang beperken door studenten in spe aan selectieproeven te onderwerpen. Wij zijn daar alvast geen voorstander van.

In plaats van selectieproeven bij de start van universitaire studies te organiseren, momentopnames die ons veel te weinig over het potentieel van een student zullen leren, stellen we iets anders voor.

Namelijk een goed oriënteringstraject dat al start in het secundair onderwijs, dat een vervolg krijgt tijdens de introductiedagen aan de universiteit en dat ten slotte een eventuele heroriëntering inhoudt na het eerste semester van het eerste bachelorjaar.

Excellenties,

Collega's,

Studenten,

Dames en heren,

Voor welke opdracht staan wij nu als VUB concreet ?

Als alles bij het oude was gebleven, dan zou volgens het financieringsdecreet de VUB groeien met 4,2 miljoen euro.

Een terechte beloning omdat we het de voorbije jaren zo goed hebben gedaan, op alle vlakken.

We hebben veel meer studenten, meer internationale studenten, meer wetenschappelijke publicaties,

meer doctoraten, meer citaties, meer samenwerking met de industrie, ...

en zo kan ik nog even doorgaan.

De uitvoering van ons algemeen strategisch plan heeft indrukwekkende resultaten opgeleverd.

Maar in plaats van ons die 4,2 miljoen extra te geven, moeten we bezuinigen ...

Desalniettemin blijven we hopen dat de Vlaamse gemeenschap ondanks alle besparingen haar verantwoordelijkheid zal opnemen in 2 hangende dossiers :

Bijvoorbeeld door de discriminatie weg te werken tussen de vrije instellingen en de niet vrije en dus de VUB de 2 miljoen te geven waar we volgens artikel 41 van het onderwijsdecreet recht op hebben.

En door bij de betoelaging van het woon-werkverkeer de discriminatie op te heffen die er nu bestaat tussen de hogescholen en de universiteiten, zoals het Grondwettelijk Hof trouwens bepaald heeft.

Het zou ons alvast vooruit helpen.

De som van dit alles is immers bijna 7 miljoen euro.

Wat betekent dat nu, 7 miljoen euro voor de VUB ?

Wel: dat betekent 70 gewoon hoogleraren minder dan verwacht.

Of zowat 150 jonge docenten of ATP'ers.

Wat betekent dit : 33 FTE minder voor de Faculteit GF, 22 voor ES, 22 voor IR, 10 voor PE, 25 voor WE, 12 voor RC, 12 voor LW, 10 voor LK.

Is dit haalbaar ? Neen.

Willen we dit? Absoluut niet.

En dan spreek ik nog niet over de besparingen op onderzoek die minister Muyters invoert : 2,6 mio op SOC's; 3,5 mio op FWO; 3,5 mio op OZ-BOF; 700.000 op IOF; 5 mio op IWT, etc. ?!

Wij betreuren dus al deze maatregelen van de regering en we kunnen ze ook niet aanvaarden.

Maar de situatie is ondertussen wat ze is.

De krijtlijnen van de besparingen zijn uitgetekend. Wij rectoren dienen in te staan voor de kwaliteit van ons onderwijs.

We moeten dus kijken hoe we dit alles gaan opvangen ?!

We zullen dus noodgedwongen – samen met de andere universiteiten – het inschrijvingsgeld verhogen.

Dit is geen populaire maatregel, maar wel aanvaardbaar : de luttele som van 50 euro per maand staat geenszins meer in verhouding tot het kwaliteitsonderwijs dat men in de plaats krijgt.

We wensen echter absoluut niet dat de hele besparing op de rug van de studenten alleen terecht komt.

Want als we de centen die we minder krijgen met hogere inschrijvingsgelden zouden willen compenseren, dan zouden we de inschrijvingsgelden méér dan moeten verdubbelen, namelijk tot minimum 1.280 euro. En dit is écht onaanvaardbaar.

Dit is trouwens ook niet wat de Vlaamse Regering wenst en evenmin wat onze minister wenst.

En dat gebeurt dus niet, zoals we van de minister hebben vernomen.

Verre van zelfs.

Het inschrijvingsgeld bedraagt volgend academiejaar volgens de minister dus geen 1.280 eur maar rond de 900 à 950 euro.

Maar dit volstaat geenszins om onze rekening te laten kloppen...

Hogere inschrijvingsgelden, maar we geraken er niet mee uit het rood.

Wat kunnen we dan nog doen?

Intern inzetten op besparingen.

Maar welke besparingen?

Gaan we dan personeel ontslaan ?

Absoluut niet. Immers onze professoren en docenten gaan nu al gebukt onder een veel te hoge werkdruk.

Besparen op personeel is dus uitgesloten. Net zoals besparen op onze core business (onderzoek en onderwijs). Maar alle andere mogelijke besparingsmaatregelen zullen we wel onder de loep dienen te houden.

Daarvoor moeten we dan wel de exacte besparingscijfers kennen, evenals het precieze inschrijvingsgeld. En die kennen we nu nog niet ?!

Verder zullen we maximaal inzetten op externe financiering. Hier liggen m.i. nog mogelijkheden.

We zijn hier trouwens al veel langer mee bezig, de basis is gelegd, het is nu zaak om een versnelling hoger te schakelen.

Vorig jaar hebben we via fundraising bijna 2 miljoen euro binnengehaald, en met het Universitair Ziekenhuis erbij zelfs meer dan 8 miljoen.

Het gaat hier om sponsoring van leerstoelen, om fondsen, om giften en legaten. Ik weet ook wel dat we niet moeten rekenen op een gift van 350 miljoen dollar zoals de universiteit van Harvard eerder deze maand heeft gekregen. Filantropen van dat kaliber krijg ik helaas niet over de vloer. Maar dat neemt niet weg dat onze fundraising duidelijk in de lift zit en dat we op dit elan verder moeten gaan.

Ook via contractonderzoek en onderzoeksvalorisatie zullen we meer externe middelen aan moeten boren.

Terloops wijs ik er op dat de VUB nu al aan de top staat wat toegepast onderzoek betreft op een gedeelde plaats met de UGent en op de tweede plaats na de KULeuven wat samenwerking met de privé sector betreft (10% van de inkomsten, m.a.w. 3 x meer dan via de inschrijvingsgelden).

En waar valorisatie of *technology transfer* nu nog een onderdeel vormt van de afdeling Onderzoek, zal dit vanaf het volgende academiejaar een aparte entiteit worden, met een eigen vicerector Innovatie en Valorisatie. Hiermee willen we ook duidelijk maken dat we deze kaart bewust trekken.

Ik heb dit trouwens al heel dikwijls gezegd de voorbije jaren: het is niet goed om van de overheid alleen afhankelijk te zijn.

Sommigen vroegen zich af waarom ik dat maar bleef herhalen.

Wel: het antwoord is met de nieuwe regering geleverd.

Dames en Heren : sta me toe een warme oproep te doen aan onze minister, aan de collega's rectoren en aan de studentenvertegenwoordigers :

Mevrouw de minister,

We weten jammer genoeg nog steeds niet waar we exact voor staan.

In november moeten we een begroting indienen.

Het is dus allemaal kort dag.

Wel, ik weet niet of dat een begroting in evenwicht zal zijn.

Ik denk het niet.

En ik denk ook niet dat dit bij de andere universiteiten het geval zal zijn.

Niet uit slechte wil of uit protest - dat in dit geval zelfs nog gerechtvaardigd zou zijn.

Neen, gewoon omdat de oefening die ik daarnet beschreven heb, méér tijd vergt. Met haastig kunst- en vliegwerk zullen we er immers niet komen.

Maar ik wens ook u, mevrouw de minister, de nodige tijd om grondig na te denken over de toekomst van het hoger onderwijs.

En ik heb er zonet al naar verwezen, naar onze denker in alle staten, een kleine versie van het beeld dat op onze campus staat, een beeld van kunstenaar Willy Van den Dorpe.

De VUB wil u graag zo'n denker cadeau doen.

[Overhandiging beeldje door hostess]

Ik ben ervan overtuigd dat het beeldje u zal inspireren.

Tijd om na te denken zal u zeker nodig hebben : vrijdag II. pleitte de West-Vlaamse Provinciegouverneur nog om Masters op te richten in zijn provincie. En ook in Brugge droomt men al van de oprichting van een universiteit.

Mevrouw de minister, in uw hervormingsbeleid kan u aan mij en aan de VUB een loyale partner hebben. Maar wij verwachten dan ook dat rationalisatie in het Limburgs en in het West-Vlaams hetzelfde betekent als in het Brussels; het zou immers onbegrijpelijk zijn dat wij die reeds 14 opleidingen hebben gerationaliseerd verder zouden moeten rationaliseren om het universitaire aanbod in West-Vlaanderen of Limburg uit te kunnen breiden.

Het zou daarentegen veel zinvoller zijn om meer te investeren in Brussel !

Om de verhoudingen te kunnen begrijpen, wil ik even stilstaan bij de bevolkingscijfers : de gemeente Elsene alleen (dit is 1 van de 3 gemeenten waarop deze Campus zich bevindt) telt meer inwoners dan Roeselare, Oostende of Kortrijk. Etterbeek, Elsene, Ouderghem, Jette en Anderlecht samen tellen meer dan 4 x zoveel inwoners als Hasselt. De hamvraag is dus, mevrouw de minister : zal u aan de regionale druk kunnen weerstaan om nieuwe opleidingen regionaal te gaan inrichten ?

Tenslotte mevrouw de minister nog dit :

Het thema van deze academische opening is de relatie tussen de overheid en de universiteit.

En daarbij zijn drie begrippen essentieel:

vrijheid, vertrouwen en verantwoordelijkheid.

Wij als universiteit zullen onze verantwoordelijkheid opnemen. Op ons kan u rekenen. Ik ben blij te vernemen dat u ons dat vertrouwen wil geven.

En de vrijheid om onze eigen toekomst in handen te nemen, met minder planlast, met minder regeltjes. De universiteiten zijn trouwens de meest gecontroleerde instellingen van de Vlaamse Gemeenschap met 2 regeringscommissarissen, het Rekenhof, bedrijfsrevisoren, interne audit, instellingsreview, onderwijsvisitaties, onderzoeksvisitaties, onderzoeksmanagementvisitaties, het Vlaams Parlement, etc...

Minder planlast, mevrouw de minister, daarvoor weet ik op u te kunnen rekenen ...

Aan de collega's rectoren en A.D.'s vraag ik : zijn jullie in deze tijden van besparingen bereid om het rationalisatiedebat eerlijk te voeren op basis van kwaliteit eerder dan op basis van kwantiteit ?

Of zal het zijn : "The winner takes it all ?" in het voordeel van de grootste universiteiten ?

En zijn jullie bereid afspraken te maken en quota vast te leggen voor opleidingen zoals geneeskunde, zoals dit het geval is in Nederland, zodat we kunnen besparen op dure marketingcampagnes om in elkaars regio studenten af te snoepen ... ?

Tenslotte is onze grote uitdaging niet om elkaar te beconcurreren, wel om competitief te worden of te blijven met de buitenlandse universiteiten ...

Aan de studenten vertegenwoordigers vraag ik : wij hebben jullie terecht medezeggenschap gegeven (trouwens vanaf volgend jaar zullen alle studenten aan deze universiteit mee mogen kiezen voor de nieuwe rector); mijn vraag aan jullie is : zijn jullie bereid om samen met ons als volwaardige bestuurders die maatregelen te treffen die nodig zijn om de kwaliteit van ons onderwijs op peil te houden ? Als bestuurder kan je je immers niet beperken tot enkel het formuleren van waar je tegen bent ...

Waarde collega's en studenten,

Ik richt me tot slot graag tot u.

De VUB heeft het de voorbije jaren – zoals ik al zei - erg goed gedaan en dat is de verdienste van u allemaal.

We hebben daarnet in het filmpje kunnen zien hoe onze campus in Etterbeek is veranderd en de volgende jaren nog veel ingrijpender zal veranderen.

Dat geldt ook voor onze Brussels Health Campus in Jette, waar ons Universitair Ziekenhuis een ware metamorfose doormaakt.

Dit alles is het gevolg van onze permanente groei.

Toen ik rector werd zaten we onder de 10.000 studenten, intussen zijn het er meer dan 14.000, en ook het aantal internationale studenten was nooit hoger, bijna een vierde van het totaal.

Ik vat het graag als volgt samen:

Door ons groeiend studentenaantal

door ons onderzoek dat in tal van domeinen de wereldtop haalt,

door ons internationaal verhaal dat duidelijk vorm begint te krijgen

en door tal van andere verwezenlijkingen zijn we vandaag een universiteit die steeds groter wordt,

die zelfvertrouwen uitstraalt,

die als Nederlandstalige instelling zonder complexen openbloeit in de

kosmopolitische Brusselse context

en ten slotte zijn we een universiteit die als een internationaal georiënteerde *community* verbonden is met de wereld.

Zoals u gezien heeft, zullen VUB en ULB door het BHG trouwens betrokken worden in de ontwikkeling van de Kazernes tot "Cité Internationale voor studenten". Tenslotte gaan we met open visier de instellingsreview tegemoet.

Wij zijn er klaar voor ...

We hebben dit met z'n allen samen bereikt.

Dank dus aan alle professoren, docenten en onderzoekers, dank aan al het administratief en technisch personeel. Dank ook aan al onze studenten voor hun vertrouwen in de VUB... Samen vormen we een eigzinnige VUB-gemeenschap die zich nooit zal laten opzijzetten. Op mijn enthousiasme en dat van mijn vicerectoren ! kan u blijven rekenen.

Dank ook aan onze 3 uitstekende partners :

onze trouwe Alliantiepartner de Universiteit Gent en de Erasmushogeschool Brussel, waarmee we de Universitaire Associatie Brussel vormen. Un grand

merci aussi aux collègues de l'ULB; avec eux on n'a pas seulement connu un passé magnifique de plus de centsoixante quinze ans mais on va aussi créer un futur commun.

Collega's,

Het is duidelijk dat we voor moeilijke jaren staan.

Het verleden loslaten is niet vanzelfsprekend, vooral niet wanneer het verleden zo mooi lijkt in vergelijking met het heden, en wanneer je bang bent voor de toekomst.

Maar het moet duidelijk zijn dat wij geen enkele uitdaging uit de weg willen gaan. En ik vraag begrip voor de soms moeilijke maatregelen die we zullen moeten nemen.

De uitdagingen waar we met z'n allen voor staan, zijn ongezien en ongekend. In dit opzicht wil ik echter graag het Chinese spreekwoord herhalen dat ik hier reeds 6 jaren geleden uitsprak : "Over molshopen zijn er al velen gestruikeld, over een berg nog niemand".

En ik kan jullie geruststellen : al jullie werk is absoluut zinvol geweest. Al levert het niet onmiddellijk financiële groei op, het heeft onze marktpositie duidelijk versterkt.

De VUB staat meer dan ooit op de kaart, ook internationaal.

Dames en heren,

De VUB was belangrijk in het verleden,
de VUB is belangrijk vandaag
en de VUB zal dit ook morgen zijn.

Ik dank u.

Paul De Knop